

**DEN DANSKE REPRÆSENTATION
VED DET NORDATLANTISKE RÅD**

**DELEGATION DE DANEMARK
OTAN-NATO
BRUXELLES**

Udenrigsministeriet.

Forsvarsministeriet.

*104 - hi
den 11.10.1979
12/10*

KONTROL *11/11/80*
HEMMELIGT

BOULEVARD LEOPOLD III
B 1110 BRUXELLES
TELEPHONE 15 18 44
ADR TELEGRAPHIQUE DANATO BRUXELLES
TELEX 25565 DANATO B

del 137

1 gennemslags
kopier:

1 105.I.50.b/11.

Bureau attaché and Documentation
A register binds a register.

9. november 1979.

Nr. **UM2068**

Rådsmøde den 6. november 1979.
TNF-modernisering og våben-
kontrollforslag.

105.I.50.b/11

På rådsmødet den 6. november 1979 drøftedes det integrerede dokument vedrørende TNF-moderniseringen og våbenkontrollforslaget (dok. USNATO/DPD/OUT/NS/79-122 af 2. november 1979).

Mr. David Aaron, Deputy to the Assistant to the President for National Security Affairs, indledte med at påpege, at Alliancen stod over for en af de mest afgørende udfordringer i sin tilværelse - en udfordring til Alliancens politiske sammenhold og evne til at tage svære politiske og forsvarsmæssige beslutninger.

Herefter redegjorde han for det seneste amerikanske skøn over opbygningen af Sovjetunionens SS-20 system og påpegede, at man i de seneste uger havde lokaliseret en ny SS-20 installation. Disse var spredt over et større område end hidtil antaget, hvilket ville gøre det vanskeligere at følge den igangværende udbygning. Samtidig så det ud til, at Sovjetunionen ikke som tidligere antaget nedlagde SS-4 og SS-5 systemer i takt med opbygningen af SS-20 styrken.

Samtidig med den militære opbygning var også den politiske udfordring blevet mere åbenbar.

Der var positive elementer i Brezhnevs 6. oktober-tale, men hovedmotivet bag den og de efterfølgende sovjetiske aktiviteter var at forhindre en modernisering af NATO's TNF.

Præsident Carter støttede fuldtud anbefalingerne i "High Level Group"- og "Special Group"-rapporterne og ville være rede til umiddelbart efter en beslutning om TNF-modernisering i december at anmode kongressen om at bevilge de nødvendige, ikke ubetydelige midler til

0421

en gennemførelse af den vedtagne TNF-modernisering. Præsidenten ville ligeledes være rede til hurtigt at indlede SALT III-forhandlingerne og heri medtage TNF-spørgsmålet som anbefalet af "Special Group".

Det var ikke nogen tilfældighed, at de foreliggende dokumenter var i overensstemmelse med den overvejende del af de repræsenterede medlemslandes synspunkter, idet dokumenterne var resultatet af en intensiv konsultationsproces, som vel måtte være enestående i Alliancens historie.

Tilbagetrækningen af 1.000 nukleare sprænghoveder havde et antal fordele, således:

- Forslaget ville i forbindelse med en beslutning om TNF-modernisering være militært muligt, ja, det ville i virkeligheden være militært ønskeligt, idet USA ved årets udgang ville have haft over 1.000 sprænghoveder placeret i Europa i afventning af østlig accept af forslag i MBFR-sammenhæng om at tilbagetrække disse.
- Ved at tilbagetrække sprænghovederne nu ville man understrege, at NATO's TNF-beslutning ikke var led i en nuklear opbygning og ikke medførte, at NATO satte større lid til nukleare våben. Forslaget ville således forbedre det politiske klima for en TNF-beslutning.
- Yderligere ville en tilbagetrækning underminere sovjetiske forsøg på at skildre NATO som en stigende nuklear trussel, der bragte den nukleare balance ud af ligevægt.
- Forslaget ville også åbne muligheder for at skabe bevægelse i MBFR-forhandlingerne gennem et simplificeret forslag. Sovjets meddelelse om tropperreduktion i DDR og en alliancebeslutning om tilbagetrækning af sprænghoveder ville rejse spørgsmålet om næste skridt i MBFR-forhandlingerne. Der ville være muligheder for et simplificeret fase I-forslag. Rådet skulle give prioritet til overvejelser om et sådant forslag, og det ville være ønskeligt, om ministrene på mødet i december kunne godkende forslaget.

Mr. Aaron's taleseddel er tilgået udenrigsministeriet (ambassadør P. Dyvig) og forsvarsministeriet (kontorchef J. Wahl).

Formanden for militærkomiteen bemærkede, at man kunne se de politiske fordele ved forslaget om tilbagetrækning af 1.000 nukleare sprænghoveder, og at forslaget som en første reaktion kunne støttes også ud fra en militær vurdering. Man ville fremkomme med en mere gennemgribende militær vurdering til NPG-ministermødet.

Den britiske repræsentant bemærkede, at det foreliggende udkast til et integreret dokument var et udmærket udgangspunkt for en beslutning i december. Tilbudet om tilbagetrækning af spræghoveder var konstruktivt og måtte undersøges meget nøje, bl.a. med henblik på at afklare problematikken omkring option III. Tilbudet ville gøre det nemmere for Alliancen at tage positiv stilling til TNF-moderniseringen.

Han fremhævede, at beslutningen om TNF-modernisering havde den højeste prioritet, og at den måtte tages i december. Parallelt hermed var der behov for enighed om et våbenkontrollforslag omhandlende TNF. Det måtte endvidere forventes, at ministrene ønskede at diskutere andre nedrustningsaspekter, såsom MBFR-forhandlingerne og CBM-oplægget til mødet i Madrid. Man kunne i denne forbindelse forestille sig, at Alliancen tog teten i nedrustningsspørgsmålet, og at man enedes om en "coherent arms control package".

Den tyske repræsentant udtalte, at HLG- og SG-rapporterne udgjorde en solid basis for den kommende beslutning om TNF-modernisering og våbenkontrolltilbud. Det integrerede dokument afspejlede nøje indholdet i de to rapporter. Man havde i enighed vedtaget, at de to rapporter skulle forelægges regeringerne, og de udgjorde derfor den relevante basis i forberedelsen af de beslutninger, der skulle tages af Alliancen. Den tyske regering havde tilsluttet sig det substantielle indhold af det integrerede dokument sammen med de to rapporter. Det generelle indhold af rapporterne var kendt i det parlamentariske system og i det væsentlige også meddelt offentligt. På denne baggrund fandt man, at det integrerede dokument, som det forelå, skulle være den basis, på hvilken en beslutning blev taget i december.

Den beslutning, der skulle tages, var en udfordring til Alliancens sammenhold og evne til at handle. Der var behov for at vise solidaritet. Såfremt den foreliggende basis blev draget i tvivl igen, ville det sætte en Alliance-beslutning alvorligt i fare og således skabe tvivl om Alliancens handlekraft. Brezhnevs tale og henvendelser til regeringscheferne havde understreget betydningen af den kommende parallelle beslutning om TNF-modernisering og våbenkontrolltilbud. Sovjetunionen havde startet en offensiv med henblik på at influere NATO's beslutning. Man måtte undgå, at Sovjetunionen fik den opfattelse, at man kunne påvirke Alliancens forsvars- og nedrustningspolitik og uden at forhandle opnå resultater uden modydelse. Enhver reduktion af de forudsete planer på forsvarsområdet ville i den nuværende situation medføre en forringelse af våbenkontrolltilbudet.

Man forventede, at NPG-ministrene ville "endossere" HLG-rapporten og notere sig SG-rapporten og det integrerede dokument.

Herefter kom den tyske ambassadør ind på MBFR-forhandlingerne, hvor man fra tysk side gennem længere tid havde overvejet et nyt forslag om en "interim"-aftale. En sådan skulle, på basis af enighed om US- og Sovjetdata, indeholde amerikanske og sovjetiske reduktioner af mindre omfang end hidtil forudset i fase 1. Aftalen skulle være sammenkødet med en fælles hensigts-erklæring omfattende alle direkte involverede parter gående ud på at fortsætte forhandlingerne med henblik på indgåelse af en multilateral aftale samt med ensidige vestlige fælleserklæringer vedrørende forbindelsen mellem de to faser og endelig en multilateral aftale om ledsagende foranstaltninger. Man ville snarest fremkomme med et forslag til sådan "interim agreement".

Man kunne fra tysk side se fordelene ved det amerikanske forslag om at tilbagetrække 1.000 nukleare sprænghoveder, men forslaget måtte nøjere overvejes.

Den italienske repræsentant udtalte, at det integrerede dokument stort set kunne accepteres. Forslaget til communiqué fandt man langt, men det var et godt ugangspunkt for videre diskussioner.

Den belgiske repræsentant fandt, at det integrerede dokument var vælbalanceret. Forslaget om tilbagetrækning af 1.000 sprænghoveder fandt man ved første øjekast godt, og det måtte vurderes nærmere. Den belgiske beslutning vedrørende TNF-modernisering og våbenkontroltilbud ville blive taget i første uge af december.

Den hollandske repræsentant meddelte, at man studerede rapporterne nøje. Der forestod svære politiske beslutninger, da man stod over for et afgørende skridt. Generelt fandt man, at det integrerede dokument i for høj grad forudiskonterede beslutningen, og at våbenkontrollforslaget måtte gøres mere konkret. Specielt ønskede man formuleringen i SG-rapporten (PO/79/102, para E, side 9) om, at våbenkontrollforhandlingerne kunne få til resultat, at NATO ikke behøvede at gennemføre TNF-modernisering, indført i det integrerede dokument.

Den canadiske repræsentant udtalte, at det integrerede dokument ikke måtte fremtræde som beslutningen.

Med henvisning til, at det måtte være under midtvejsdrøftelserne om infrastrukturbudgettet 1981/82, man skulle tage beslutning om en forøgelse af budgettet, foreslog han, at der i para 18, 2. sætning efter "be increased" blev indføjet "if necessary".

Den norske repræsentant fandt det integrerede dokument afbalanceret. Man havde ingen ændringsforslag, men udtalte sin støtte til de danske ændringsforslag til sektion II, se nedenfor. Forslaget om tilbagetrækning af sprænghoveder forekom meget positivt. Det kunne overvejes, om Alliancen ikke burde orientere offentligheden herom i god tid forud for decembermøderne.

Våbenkontrollforslaget burde være mere konkret. Det burde iøvrigt kun være eet element i en mere aktiv nedrustningspolitik, der også burde omfatte et simplificeret fase I-forslag i MBPR, forslag til ledsagende foranstaltninger og en principerklæring om CBMs.

Den græske repræsentant erklærede sig enig i indholdet i det integrerede dokument. Man kunne ikke deltage i infrastrukturfinansiering, før spørgsmålet om Grækenlands deltagelse i det militære samarbejde var løst på tilfredsstillende måde.

Den portugisiske repræsentant mindede om, at man ikke deltog i NPG-arbejdet, da det besluttedes at modernisere TNF. Han erklærede sig enig i de danske ændringsforslag, jfr. nedenfor, men kunne iøvrigt acceptere dokumentet.

Den tyrkiske repræsentant udtalte, at i lyset af de seneste sovjetiske TNF-deployeringer måtte NATO reagere. De anbefalede programmer imødekom dette behov. Forslaget om tilbagetrækning af sprænghoveder hilstes velkomment.

Luxembourgs repræsentant udtalte støtte til de danske ændringsforslag, jfr. nedenfor, og fandt iøvrigt det integrerede dokument velafbalanceret.

Den islandske repræsentant mindede om Islands særlige stilling i det militære samarbejde, som også udelukkede, at man kunne deltage i infrastrukturfinansieringen.

Jeg udtalte følgende:

The new Danish Government which came into office on October 26th has initiated very thorough deliberations regarding its attitude to the question of TNF modernization and arms control. The subject presents considerable difficulties for the Government, also in relation to large parts of Danish public opinion.

The deliberations of the Government will be continued with a view of going to Parliament on November the 27th. This presentation will no doubt entail a broad debate. It cannot, however, result in a motion. Following the Parliamentary debate the position of the Government will be finalized, and the Foreign Affairs Committee of Parliament will be consulted prior to the December meetings.

In any circumstances, Danish participation in a joint Alliance decision is based on the definite assumption that countries in which LRTNF are going to be stationed will be in a position to approve a modernization proposal and that a concrete move in the field of arms control accompanies the modernization proposal.

In this connection, I should like to express the satisfaction of my Government at the proposal of the United States to withdraw a considerable number of the 7.000 tactical nuclear weapons presently stationed in Western Europe. By so doing, it will be further underlined that TNF modernization will not increase the dependence of NATO defence on nuclear weapons. We likewise welcome the MBFR implications.

Turning now to arms control, it is the opinion of the Danish Government that the proposal as it now stands, could be made more specific:

First: Substantial results stemming from arms control negotiations on nuclear weapons should lead to a reduction adjusted to the negotiated result, in the number of new TNF weapons (Pershing II and cruise missiles), the deployment of which is envisaged to begin a couple of years from now. We are, of course, fully aware that this idea has been part of the conceptual framework from the very outset.

Secondly, as an element in the arms control negotiations, intensive consultations should take place within NATO.

Furthermore, it will be important for us to have a section inserted in the integrated decision document on the effects of a TNF decision on the continuation of the process of détente.

Moreover, we suggest that the integrated decision document be presented as an annex to a cover note from you, Mr. Chairman, in which it is recommended that ministers at the December meeting consider the proposals contained in the annex. In other words, we deem it inappropriate to present to Ministers a document which contains decisions supposed to be taken by them.

My last remark, before I get to some concrete proposals for changes in the document before us, concerns a point which has been made earlier by the Danish representative on the Special Group and by myself. The Danish Government continues to believe that the fate of the SALT II Treaty in the US Senate will have implications for our deliberation on TNF modernization and arms control. If SALT II has not been ratified when ministers meet in December, we shall be confronted with a new situation which will have to be considered more closely.

The following changes in the integrated decision document which we find excellent, particularly in the latest version, would cover the concerns of my Government. Its recent coming into office is the reason for delay in submitting our proposed announcements.

Section II, para 11 we should like to phrase in a more affirmative way.

Change "can" in the second line to "will". Change "modify" in the third line to "reduce" and the word "could" in the fourth line to "will". In the fourth line from the bottom of the para insert "therefore" between "will" and "depend" and delete in the following line the words "in part".

New formulation:

11. Success of arms control in constraining the Soviet build-up will enhance Alliance security and reduce the scale of NATO's TNF modernization requirements. Thus, concrete arms control results will lead to a downward adjustment in the scale of NATO's TNF requirements. However, any achievable arms control outcome involving TNF would not, in the first step, eliminate entirely the Soviet LRTNF threat and would not obviate the need for some LRTNF modernization to meet the Alliance's own security requirements. The extent to which it can adjust the scale of concrete measures aimed at meeting the continuous armament effort of the Warsaw Pact will therefore depend on the degree of success in achieving effective and balanced limitations on LRTNF of both sides through arms control negotiations.

Section II, para 12 we propose to be expanded in order to underline the justification of the détente aspect of the new TNF proposals.

New formulation:

Thus both TNF modernization and arms control involving TNF are in line with NATO's basic policy of deterrence,

defence and détente, as enunciated in the Harmel Report. In making parallel decisions on TNF modernization and arms control the Alliance has taken steps to ensure that legitimate military security requirements should not impede the continuous efforts of the Alliance in the field of détente. The overall purpose of seeking stability in relations with the Warsaw Pact countries and of achieving a more confident relationship between East and West could be strengthened by successful arms control and thus give further momentum to the process of détente.

As to Brezhnev's October 6 speech and his offer to reduce the number of medium-range nuclear systems in the Western Soviet Union, it should be noted that his offer is given on condition that no additional medium-range systems be deployed in Western Europe. A positive element in Brezhnev's speech is that the Soviet Union for the first time strongly implies that TNF on both sides could be included in SALT III.

These considerations, coupled with Brezhnev's presumed commitment to détente, amount to a strong indication that, in the last resort, détente would not suffer seriously or permanently through realization of NATO's plans which bear, after all, only on one aspect of East/West relations.

Section III, para 23. We propose to change the words "in a timely way" to "as soon as possible".

These changes should of course be reflected in the draft communiqué on TNF.

I should like to note, furthermore, that the language in para 7 of the draft communiqué concerning the degree of participation by the individual member countries in the TNF modernization process has been strengthened when compared to para III.A.17 in the integrated document. In the latter para it is only stated that ministers have the intention of providing "clear political and public support" plus "financial support", and the word "participation" is only used with regard to the "hosting of LRTNF".

Den belgiske og den canadiske repræsentant delte de danske synspunkter om, at "the integrated decision document" fremlægges som bilag til en "cover note" fra generalsekretæren.

Mr. Aaron udtalte, at man ville se på de danske ændringsforslag, men at ændringsforslagene til para 12 forekom "a little defensive in tone".

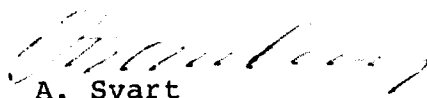
Ændringsforslaget til para 11 rejste "some concern". Man måtte se realiteterne i øjnene. Bl.a. viste erfaringerne fra SALT I, at et aftaleloft muligvis ikke ville kunne fastsættes under det eksisterende niveau. Man kunne således tænke sig den mulighed, at en aftale ville fastlægge antallet af sovjetiske TNF-våben på det af Sovjetunionen planerede niveau.

Mr. Aaron gik imod det canadiske forslag om, at infrastrukturbudgettet kun skulle forøges "if necessary", idet han påpegede, at TNF-moderniseringen ville koste US "4-5 billion US \$". Den amerikanske kongres ville stille sig uforstående, såfremt USA's allierede ikke fra starten ville give tilsagn om at yde 164 mill. US \$ som deres beskedne andel.

Jeg udtalte forståelse for Mr. Aaron's henvisning til SALT I, men gjorde samtidig opmærksom på, at det var NATO og ikke Sovjetunionen, der skulle vurdere, om våbenkontrolforhandlingerne havde opnået en sådan grad af "success", at NATO's TNF-styrke kunne reduceres.

Endvidere indeholdt para 11 fortsat sætningen "However, any achievable arms control outcome involving TNF would not, in the first step, eliminate entirely the Soviet LRTNF threat and would not obviate the need for some LRTNF modernization to meet the Alliance's own security requirements."

De amerikanske myndigheder ville vurdere det integrerede dokument i lyset af den stedfundne udveksling af synspunkter. Man håbede, at det reviderede udkast kunne blive udsendt inden NPG-ministermødet.

A. Svart